

Logg från Älva

Datum: 10/3-2018

Elevloggare: Emma och Elin

Personalloggare: Christine

Position: Kastar loss från kajen i Agadir

Beräknad ankomst till nästa hamn: 14/3 2018

Planerat datum för att segla vidare: 16/3 2018

Väder: Det är mörkt och hög dyning

Elevlogg:

Hallihallå!

Emma och Elin här från en gungande båt. Det var ju inte planen! Mitt i all utklädnadshets inför kvällens trerättersmiddag samlar besättningen oss. På grund av stora dyningar och en dålig kajplats skulle Älva gått sönder om vi legat kvar här vid kajen i Agadir. Vi har nu behövt kasta loss och är på väg tillbaka mot Kanarieöarna. Vart vi ska vet vi inte riktigt än, eftersom att det här är seglingsplan 393. Men det blir spännande!

Tidigare idag fick vi en efterlängtat sovmorgon. Till vår stora glädje satt vår kära religionslärare Magnus vid frukostbordet! Det ska bli så kul att ha både honom och Lasse här! Efter frukost och städning började dagens äventyr. Vaktlaget Sea Weed skulle hålla sin sociala aktivitet, och till klassens stora förtjusning var det sexkamp! Vi fick spräcka ballonger mot varandra, gå en syftningsfels-tipspromenad och göra massa andra roliga lekar på stranden. Vi underhöll både oss själva och marockanerna!

Efter en tur på stan eller en solig stund på båten började alla göra sig iordning inför middagen. Sen var händelseförloppet som vi skrev ovan. En stor eloge till byssalaget som har kämpat igenom denna vecka och levererade en fantastisk middag trots motgångarna. Samt en megakram till alla våra fina klasskompisar som kämpar igenom detta tillsammans. Det är glada skratt och besvikna tårar i en salig blandning och vi är världens bästa klass.

Vi älskar er där hemma. Kram från Elin och Emma!

Personallogg:

Yes, då var vi igång igen! Inte riktigt som planerat men såhär är livet på havet. Precis som Elin och Emma skrev så har det varit en solig, varm och härlig dag- bortsett från den dyning som började rulla in mer och mer framåt eftermiddagen.

Kajen där vi låg förtöjda var helt enkelt inte optimal just nu. Det är en liten marina där Älva får förtöja mellan två Marockanska båtar, vilka precis som Lasse skrev igår, inte har varit så samarbetsvilliga vad gällande att ge oss plats. När dyningen blev högre och mer frekvent märkte vi att Älva började häva mer i vattnet, förflytta sig i sidled samt in och ut från kajen.

Flaggstången vi har i aktern var läskigt nära att braka in i ena fartygets bogspröt – så den monterade vi ned under besättningens kafferast.

Någon timme senare brakar vi in i samma skepp, samma bogspröt – den här gången skadas en av våra antenner.

Besättningen gnuggar sina geniknölar och bestämmer oss för att ligga och småköra motorn i takt med hur båten rör sig. Hela tiden en person som kör reglaget i klickläge fram/neutral för att minska rörelserna.

PANG! Där gick en tross sönder.

Det här går verkligen inte. Vi kan inte ligga här och riskera att något mer på Älva gå sönder.

Överstyrman Zarah och lärare Lasse samlade klassen för att ge det tråkiga beskedet. Många blev ledsna och besvikna eftersom de hade sett fram emot morgondagens utflykt till Marrakech, som nu ställs in.

Supertråkigt tycker vi i besättningen också, men vi anser också att det här var det bästa vi kunde göra i den här situationen.

Nu styr vi istället tillbaka mot Kanarieöarna och La Gomera, en segling på ungefär fyra dygn skulle jag tro.

Stämningen var rätt tryckt och nedstämd bland eleverna, men nu har många kunnat släppa och börjar istället fokusera på att Gomera kommer bli kul! Den här klassen är ett gäng änglar som verkligen ställer upp när vi behöver dem. Mitt i förrätten var det dags att börja kasta loss. 8 frivilliga hjälpte oss på olika stationer, men det slutade med att nästan hela klassen kom ut på däck för att hugga i där det behövdes. Att åka in och ur Agadirs hamn i mörker är varken det lättaste eller det roligaste. Många fiskeredskap som riskerar att åka in i propellern om vi inte girar för dem i tid.

Eleverna stod utkik både vid bryggan och på fördäck med strålkastare. Andra hjälpte till med småbåtarna som skulle upp ur vattnet, medan några fick det graciösa arbetet att rensa styrbords leriga, äckliga, illaluktande ankare på en stor presenning som lindat in sig kring ankaret.

Alla skötte sig toppen!

Vad som däremot gick som planerat idag var elevernas lekar på stranden samt kockens proviantering. Jag, Zarah och kocken Osmar åkte till den stora marknaden i Agadir för att köpa frukt och grönsaker. Vi tog taxi dit, bara det en upplevelse i sig. Väl på plats började vi förhandla med olika grönsakshandlare. Osmar som gick runt och klämde och kände, provsmakade och bestämde vad vi skulle ha. Jag och Zarah med block och penna och plånbok försökte kommunicera på engelska och franska hur mycket vi skulle ha av allting.

Med oss hela vägen genom stånden har vi följe av en farbror med en stor kärra som vi kan lasta upp allting på. Han hjälper oss sedan att få tag på en bil som kan skjutsa oss tillbaka till båten. Vi lastar upp allting på ett litet lastbilsflak. Osmar sätter sig i passagerarsätet medan jag och Zarah klamrar oss fast tillsammans med våra varor på det öppna flaket.

Nu ska vi spana efter delfiner i mareld!

Ha det fint!
/Christine

"man vet aldrig vad som händer en vanlig dag på jobbet"
- Zarah

Lek, regisserat av byssangänget